

6 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ ΜΗΝΟΛΟΓΙΟΝ

ΥΜΝΟΛΟΓΙΚΑ ΤΕΥΧΗ ΓΙΑ ΤΟ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΜΑ

Ἐπιμελητής ὕλης:

Πρωτοπρεσβ. Κωνσταντῖνος Πλευράκης

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΟ ΙΔΡΥΜΑ

ΠΑΙΔΑΓΩΓΙΚΩΝ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΕΦΑΡΜΟΓΩΝ
ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΚΑΣΣΑΝΔΡΕΙΑΣ

«ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΤΗΣ ΜΑΡΚΟΣ»

Τ.Θ. 60060 Τ.Κ. 570 01 ΘΕΡΜΗ – ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

ΤΗΛ. 2310-462.744 ΦΑΞ: 463.455

2017

Η ΜΕΤΑΜΟΡΦΩΣΙΣ ΤΟΥ ΣΩΤΗΡΟΣ ΗΜΩΝ ΧΡΙΣΤΟΥ

ΜΙΚΡΟΣ ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

Στιχηρά.

Ἦχος δ΄. Ἐδωκας σημείωσιν

Δεῦτε νῦν τήν κρείττονα
ἀλλοιωθέντες ἀλλοίωσιν
οὐρανόφρονες σήμερον
Χριστῷ συμμορφούμενοι
εὐσεβῶς καί γῆθεν
ἐφ' ὑψηλοτάτην
τῶν ἀρετῶν περιωπήν
ἀνενεχθέντες ἀγαλλιώμεθα·
δι' οἶκτον γάρ τό ἄμορφον
μεταμορφούμενος ἄνθρωπον
ἐν Θαβώρ κατελάμπρυνεν
ὁ Σωτήρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ω φιλοθεάμονες,
 τῶν ὑπέρ νοῦν καί φιλήκοοι
 μυστικῶς ἐποπτεύσωμεν
 Χριστόν ἐξαστράψαντα
 θεϊκαῖς ἀκτίσι
 καί ἐνηγηθῶμεν
 τήν τοῦ Γεννήτορος φωνήν
 ἡγαπημένον ἀνακηρύττουσαν
 Υἱόν τόν καταυγάσαντα
 τήν ἀνθρωπίνην ἀσθένειαν
 ἐν Θαβώρ καί πηγάσαντα
 φωτισμόν ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Απαν νῦν ἐγκόσμιον
 καί ὑπερκόμιον σύστημα
 συγκινείσθω πρός αἴνεσιν
 Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν
 τοῦ νεκρῶν καί ζώντων
 κεκυριευοκότος·
 δεοπρεπῶς γάρ Ἐαυτῷ
 μεταμορφούμενος συμπαρίστησι
 τοῦ νόμου καί τῆς χάριτος
 τοὺς πρωτοστάτας καί κήρυκας
 ἐν Θαβώρ ὡς ηὐδόκησεν
 ὁ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα. Καί νῦν. Ἦχος πλ. δ'.

Τόν γνόφον τόν νομικόν
 ἢ φωτεινή τῆς Μεταμορφώσεως διεδέ-
 ξατο νεφέλη·

ἐν ἧ Μωϋσῆς καὶ Ἡλίας γενόμενοι
καὶ τῆς ὑπερφώτου δόξης ἀξιοθέντες
Θεῶ ἔλεγον·
Σύ εἶ ὁ Θεός ἡμῶν,
ὁ Βασιλεύς τῶν αἰώνων.

Ἀπόστιχα.

Ἦχος β'. Οἶκος τοῦ Ἐφραθά.

Σήμερον ὁ Χριστός
ἐν ὄρει Θαβωρίῳ
τὴν τοῦ Ἀδάμ ἀμείψας
ἀμαυρωθεῖσαν φύσιν
λαμπρύνας ἐδεούργησεν.

Σοὶ εἰσιν οἱ οὐρανοὶ καὶ Σὴ ἐστιν ἡ γῆ.

Φέγγει τῶν ἀρετῶν
ἐκλάμποντες προσβῶμεν
ἐν ὄρει τῷ ἁγίῳ
ὀψόμενοι τὴν θείαν
Κυρίου μεταμόρφωσιν.

Θαβώρ καὶ Ἐρμών

ἐν τῷ ὀνόματί Σου ἀγαλλιάσονται.

Ἡλιος μέν τὴν γῆν
φαιδρύνων αὖθις δύνει·
Χριστός δέ μετὰ δόξης
ἀστράψας ἐν τῷ ὄρει
τόν κόσμον κατεφώτισεν.

Δόξα. Καὶ νῦν. Ὁμοιον.

Εἶδον ἐν τῷ Θαβώρ,
 Μωσῆς τε καὶ Ἡλίας
 τὸν ἐκ Παρθένου Κόρης
 Θεὸν σεσαρκωμένον
 βροτῶν εἰς ἀπολύτρωσιν.

ΜΕΓΑΣ ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

Προοιμιακός
Εἰρηνικά
«Κύριε, ἐκέκραξα...»

Στιχηρά.

Ἦχος δ'. Κοσμᾶ Μοναχοῦ.

1.

Εάν ἀνομίας παρατηρήσης, Κύριε, Κύριε,
 τίς ὑποστήσεται;
 Ὅτι παρά Σοί ὁ ἰλασμός ἐστιν.

Πρό τοῦ Σταυροῦ Σου, Κύριε,
 ὄρος οὐρανόν ἐμιμείτο,
 νεφέλη ὡς σκηνή ἐφηπλοῦτο.
 Σοῦ μεταμορφουμένου,
 ὑπό Πατρός δέ μαρτυρουμένου,
 παρῆν ὁ Πέτρος
 σύν Ἰακώβῳ καὶ Ἰωάννῃ,
 ὡς μέλλοντες συνεῖναι Σοι
 καί ἐν τῷ καιρῷ τῆς παραδόσεώς Σου·
 ἵνα θεωρήσαντες τά θαυμάσιά Σου
 μή δειλιάσωσι τά παθήματά Σου·

ἃ προσκυνῆσαι ἡμᾶς
ἐν εἰρήνῃ καταξίωσον
διὰ τό μέγα Σου ἔλεος.

2.

Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός Σου ὑπέμεινά Σε, Κύριε,
ὑπέμεινεν ἡ ψυχὴ μου εἰς τόν λόγον Σου.
Ἦλπισεν ἡ ψυχὴ μου ἐπὶ τόν Κύριον.

5

6

Πρό τοῦ Σταυροῦ Σου, Κύριε ...

3.

Ἀπό φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός·
ἀπό φυλακῆς πρωΐας
ἐλπισάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τόν Κύριον.

66

Πρό τοῦ Σταυροῦ Σου, Κύριε,
παραλαβὼν τούς Μαθητάς
εἰς ὄρος ὑψηλόν
μετεμορφώθης ἔμπροσθεν αὐτῶν
ἀκτίσι δυνάμεως καταυγάζων αὐτούς!
Ἐνθεν φιλανθρωπία, ἐκεῖθεν ἐξουσία,
δειῖξαι βουλόμενος
τῆς Ἀναστάσεως τήν λαμπρότητα·
ἧς καί ἡμᾶς, ὁ Θεός,
ἐν εἰρήνῃ καταξίωσον,
ὡς ἐλεήμων καί φιλάνθρωπος.

4.

Ὅτι παρά τῷ Κυρίῳ τό ἔλεος,
καί πολλή παρ' Αὐτῷ λύτρωσις,
καί Αὐτός λυτρώσεται τόν Ἰσραὴλ
ἐκ πασῶν τῶν ἀνομιῶν Αὐτοῦ.

7

8

Πρό τοῦ Σταυροῦ Σου, Κύριε ...

5.

Αινεῖτε τόν Κύριον, πάντα τά ἔθνη,
ἐπαινέσατε Αὐτόν, πάντες οἱ λαοί.

Εἰς ὄρος ὑψηλόν
μεταμορφωθείς, ὁ Σωτήρ,
τούς κορυφαίους ἔχων τῶν Μαθητῶν
ἐνδόξως ἐξέλαμψας·
δηλῶν,
ὅτι οἱ τῷ ὕψει τῶν ἀρετῶν διαπρέψαντες
καί τῆς ἐνδέου δόξης ἀξιοθήσονται.
Συλλαλοῦντες δέ τῷ Χριστῷ
Μωϋσῆς καί Ἡλίας ἐδείκνυσον
ὅτι ζώντων καί νεκρῶν κυριεύει
καί ὁ πάλαι
διά νόμου καί Προφητῶν λαλήσας
ὑπῆρχε Θεός·
ὃ καί φωνή τοῦ Πατρός
ἐκ νεφέλης φωτεινῆς
ἐμαρτύρει λέγουσα·
Αὐτοῦ ἀκούετε,
τοῦ διά Σταυροῦ τόν ἄδην σκυλεύσαντος
καί νεκροῖς δωρουμένου
ζωήν τήν αἰώνιον.

6.

Οτι ἐκραταιώθη τό ἔλεος Αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς
καί ἡ ἀλήθεια τοῦ Κυρίου μένει εἰς τόν αἰῶνα.

Ὁρος τό ποτέ ζοφῶδες καί καπνῶδες
 νῦν τίμιον καί ἅγιόν ἐστίν,
 ἐν ᾧ οἱ πόδες Σου ἔστησαν, Κύριε·
 πρό αἰώνων γάρ
 κεκαλυμμένον μυστήριον
 ἐπ' ἐσχάτων ἐφάνέρωσεν
 ἡ φρικτή Σου Μεταμόρφωσις
 Πέτρῳ, Ἰωάννῃ καί Ἰακώβῳ.
 Οἵτινες τήν ἀκτίνα
 τοῦ προσώπου Σου μή φέροντες
 καί τήν λαμπρότητα τῶν χιτῶνων Σου
 ἐπί πρόσωπον εἰς γῆν κατεβαρύνοντο.
 Οἱ καί τῇ ἐκστάσει συνεχόμενοι
 ἐθαύμαζον βλέποντες
 Μωϋσῆν καί Ἡλίαν συλλαλοῦντάς Σοι
 τά μέλλοντα συμβαίνειν Σοι.
 Καί φωνή ἐκ τοῦ Πατρός
 ἐμαρτύρει λέγουσα·
 Οὗτός ἐστιν ὁ Υἱός μου ὁ ἀγαπητός,
 ἐν ᾧ εὐδόκησα· Αὐτοῦ ἀκούετε,
 Ὅς τις καί δωρεῖται τῷ κόσμῳ
 τό μέγα ἔλεος.

Δόξα. Καί νῦν.

Ἦχος πλ. β'. Ανατολίου.

Προτυπῶν τήν Ἀνάστασιν τήν Σῆν,
 Χριστέ ὁ Θεός,
 τότε παραλαμβάνεις
 τούς τρεῖς Σου Μαθητάς,

Πέτρον καί Ἰάκωβον καί Ἰωάννην,
 ἐν τῷ Θαβώρ ἀνελθόντων.
 Σοῦ δέ Σωτήρ μεταμορφουμένου,
 τό Θαβώριον ὄρος φωτί ἐσκέπετο.
 Οἱ Μαθηταί Σου, Λόγε,
 ἔρριψαν ἑαυτούς ἐν τῷ ἐδάφει τῆς γῆς,
 μή φέροντες ὄραν τήν ἀδέατον μορφήν.
 ἄγγελοι διηκόνουν φόβῳ καί τρόμῳ,
 οὐρανοί ἔφριξαν, γῆ ἐτρόμαξεν,
 ὄρωντες ἐπί γῆς τῆς δόξης τόν Κύριον.

Ἐξοδος-«Φῶς ἰλαρόν»-Προκείμενον

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ

1^{ον}

Ἐξόδου τό ἀνάγνωσμα 24,12-18.

12 **Εἶπε** Κύριος πρὸς Μωϋσῆν·

Ὁ Κύριος εἶπε στό Μωϋσῆ·

*- Ἀνάβηθι πρὸς Με εἰς τό ὄρος
καί στήθι ἐκεῖ·*

*Ἀνέβα σ' Ἐμένα στό βουνό καί μεῖνε ἐκεῖ
καί δώσω σοι τά πυξία τά λίθινα,
τόν νόμον καί τάς ἐντολάς,*

*γιά νά σοῦ δώσω τίς λίθινες πλάκες,
τό Νόμο καί τίς ἐντολές*

ἅς ἔγραψα νομοθετησαι αὐτοῖς.

πού ἔγραψα γιά νά διδάσκεται ὁ λαός.

13 **Καί ἀναστάς** Μωϋσῆς καί Ἰησοῦς

ὁ παρεστηκώς αὐτῷ

Ἔτοιμάστηκαν ὁ Μωϋσῆς κι ὁ βοηθός
του, ὁ Ἰησοῦς,

ἀνέβησαν ἐπὶ τὸ ὄρος τοῦ Θεοῦ·

καὶ ἄρχισε ὁ Μωϋσῆς ν' ἀνεβαίνει στό
βουνό τοῦ Θεοῦ.

14 καὶ τοῖς πρεσβυτέροις εἶπεν·

Στούς πρεσβυτέρους εἶπε:

- Ἦσυχάσατε αὐτοῦ,

ἕως ἂν ἐπιστρέψωμεν πρὸς ὑμᾶς·

Περιμένετε μας ἐδῶ, ὥσπου νά
ἐπιστρέψουμε.

καὶ ἰδοὺ Ἄαρὼν καὶ Ὠρ μεθ' ὑμῶν·

Ὁ Οὖρ κι ὁ Ἄαρὼν θά μείνουν μαζί σας.

ἐάν τινι συμβῆ κρίσις, προσπορευέ-
σθωσαν αὐτοῖς.

Ὅποιος ἔχει κάποια ὑπόθεση, ν'
ἀπευθύνεται σ' αὐτούς.

15 Καὶ ἀνέβη Μωϋσῆς εἰς τὸ ὄρος

καὶ ἐκάλυψεν ἡ νεφέλη τὸ ὄρος.

Ὅταν ἀνέβηκε στό βουνό ὁ Μωϋσῆς,
τὸ βουνό καλύφθηκε ἀπὸ ἓνα σύννεφο.

16 Καὶ κατέβη ἡ δόξα τοῦ Θεοῦ

ἐπὶ τὸ ὄρος Σινᾶ

καὶ ἐκάλυψεν αὐτό ἡ νεφέλη ἕξ ἡμέρας·

Ἡ δόξα τοῦ Κυρίου ἦρθε καὶ σκέπασε τὸ
ὄρος Σινᾶ γιὰ ἕξι μέρες.

καὶ ἐκάλεσε Κύριος τὸν Μωϋσῆν

τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἑβδόμῃ
ἐκ μέσου τῆς νεφέλης.

Τὴν ἑβδομῃ μέρα κάλεσε ὁ Κύριος τὸ
Μωϋσῆ μέσα ἀπὸ τοῦ σύννεφο.

- 17 **Τὸ δὲ εἶδος τῆς δόξης Κυρίου**
ὡσεὶ πῦρ φλέγον
ἐπὶ τῆς κορυφῆς τοῦ ὄρους
ἐναντίον τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ.

Ἡ δὲ μορφή τῆς δόξας τοῦ Κυρίου, στὰ
μάτια τῶν Ἰσραηλιτῶν φαίνόταν σάν φω-
τιά, πού λαμπάδιαζε στὴν κορυφή τοῦ
βουνοῦ.

- 18 **Καὶ εἰσῆλθε Μωϋσῆς**
εἰς τὸ μέσον τῆς νεφέλης
καὶ ἀνέβη εἰς τὸ ὄρος

Ὁ Μωϋσῆς μπῆκε στὸ σύννεφο κι
ἀνέβηκε στὸ βουνό,
καὶ ἦν ἐκεῖ ἐν τῷ ὄρει
τεσσαράκοντα ἡμέρας
καὶ τεσσάρακοντα νύκτας.

ὅπου καὶ ἔμεινε ἐκεῖ σαράντα μερόνυχτα.

2^{ον}

Ἐξόδου τὸ ἀνάγνωσμα
33,11-23 · 34,4-6, 8.

- 33,11 **Ε**λάλησε Κύριος πρὸς Μωϋσῆν
ἐνώπιος ἐνωπίω,

Ὁ Κύριος μιλοῦσε μέ τό Μωϋσῆ πρόσωπο
 μέ πρόσωπο,
 ὡς εἶ τις λαλήσει πρός τόν ἑαυτοῦ φίλον
 ὅπως συζητάει κανεῖς μέ τό φίλο του.
 καί ἀπελύετο εἰς τήν παρεμβολήν·
 Κατόπιν ὁ Μωϋσῆς ἐπέστρεφε στό στρα-
 τόπεδο,
 ὁ δέ θεράπων Ἰησοῦς υἱός Ναυῆ νέος
 οὐκ ἐξεπορεύετο ἐκ τῆς σκηνῆς.

ἐνῶ ὁ βοηθός του, ὁ νεαρός Ἰησοῦς, γιός
 τοῦ Ναυῆ, παρέμενε στή σκηνή.

12 **Καί εἶπε Μωϋσῆς πρός Κύριον·**

Ὁ Μωϋσῆς εἶπε στόν Κύριο:

- Ἴδού Σύ μοι λέγεις·

Ἀνάγαγε τόν λαόν τοῦτον·

Μέ πρόσταξες νά ὀδηγήσω αὐτό τό λαό,

Σύ δέ οὐκ ἐδήλωσάς μοι,

ὅν συναποστελεῖς μετ' ἐμοῦ·

ἀλλά δέν μοῦ φανέρωσες ποιόν θά στεί-
 λης μαζί μου.

Σύ δέ μοι εἶπας· Οἰδά σε παρά πάντας
 καί χάριν ἔχεις παρ' Ἐμοί.

Μοῦ εἶπες ὅτι μέ γνωρίζεις μέ τ' ὄνομά
 μου κι ὅτι ἔχω τήν εὐνοιά Σου.

13 **Εἰ οὖν εὔρηκα χάριν ἐναντίον Σου,**

ἐμφάνισόν μοι Σευατόν,

ἵνα γνωστῶς ἴδω Σε,

Τώρα λοιπόν, ἂν ἔχω τήν εὐνοιά Σου,

φανέρωσέ μου ὡς ἀπόδειξή τήν πρόθεσή
Σου.

ὅπως ἂν ᾧ εὐρηκῶς χάριν ἐνώπιόν Σου
καί ἵνα γνῶ, ὅτι λαός Σου
τό ἔθνος τό μέγα τοῦτο.

ἽΩστε να ξέρω ὅτι μέ ἔχεις ὑπό τήν εὐνοιά
Σου, κι ὅτι τό μέγα αὐτό ἔθνος εἶναι δικό
Σου.

14 **Καί λέγει αὐτῷ Κύριος·**

Τότε εἶπε ὁ Κύριος·

- Ἐγώ αὐτός προπορεύσομαί σου
καί καταπαύσω σε.

Θά ἔρθω Ἐγώ προσωπικά καί μήν
ἀνησυχεῖς.

15 **Καί εἶπε πρὸς Αὐτόν·**

Ὁ Μωϋσῆς ἀπάντησε·

- Εἰ μή Σύ Αὐτός
συμπορεύῃ μεθ' ἡμῶν,
μή με ἀναγάγῃς ἐντεῦθεν·

Ἄν δέν ἔρθῃς Ἐσύ ὁ ἴδιος μαζί μας,
καλύτερα νά μή μᾶς πάρῃς καθόλου ἀπό
ἔδω.

16 **καί πῶς γνωστόν ἔσται ἀληθῶς,
ὅτι εὐρηκα χάριν παρά Σοί
ἐγώ τε καί ὁ λαός Σου,**

Γιατί πῶς θά γίνῃ γνωστό ὅτι ἐγώ καί ὁ
λαός Σου ἔχουμε τήν εὐνοιά Σου,
ἀλλ' ἢ συμπορευομένου Σου μεθ' ἡμῶν;
ἂν δέν ἔρθῃς μαζί μας;

**Καί ἐνδοξασθησόμεθα
ἐγώ τε καί ὁ λαός Σου
παρά πάντα τὰ ἔθνη,
ὅσα ἐπὶ τῆς γῆς ἐστίν.**

Καί ἂν δέ δοξαστοῦμε ἐγώ καί ὁ λαός Σου
πάνω ἀπ' ὅλους τοὺς λαούς τῆς γῆς;

17 **Εἶπε δέ Κύριος πρὸς Μωϋσῆν·**

Τότε ὁ Κύριος ἀπάντησε στὸν Μωϋσῆ·

**- Καί τοῦτόν σοι τόν λόγον,
ὃν εἶρηκας, ποιήσω·**

Κι αὐτό πού εἶπες θά τό κάνω,
εὗρηκας γάρ χάριν ἐνώπιον Ἐμοῦ
γιατί ἔχεις πράγματι τήν εὐνοιά Μου
καί οἶδά σε παρά πάντας.

καί σέ γνωρίζω μέ τ' ὄνομά Σου.

18 **Καί λέγει Μωϋσῆς·**

Ὁ Μωϋσῆς εἶπε:

**- Δεῖξόν μοι τήν Σεαυτοῦ δόξαν.
Δεῖξε μου τή δόξα Σου.**

19 **Καί εἶπεν·**

Καί ὁ Κύριος ἀπάντησε:

**- Ἐγώ παρελεύσομαι πρότερός σου
τῇ δόξῃ Μου**

Θά περάσω μέ ὅλη τή μεγαλοπρέπειά
Μου μπροστά σου

**καί καλέσω τῷ ὀνόματί Μου, Κύριος,
ἐναντίον σου·**

καί θά πῶ τ' ὄνομά Μου μπροστά Σου:

«Κύριος».

καί ἐλεήσω ὃν ἄν ἐλεῶ

Θά συγχωρῶ ἐκεῖνον πού θέλω νά συγχωρήσω

καί οἰκτειρήσω ὃν ἄν οἰκτείρω.

καί θά σπλαγχνίζομαι ἐκεῖνον πού θέλω νά σπλαγχνιστῶ.

20 Καί εἶπεν·

Καί συνέχισε:

- Οὐ δυνήσῃ ἰδεῖν τό πρόσωπόν Μου·

Δέ θά μπορέσης ὅμως, νά δῆς τό πρόσωπό Μου,

οὐ γάρ μή ἴδῃ ἄνθρωπος

τό πρόσωπόν Μου

καί ζήσεται.

γιατί κανένας ἄνθρωπος δέν μπορεῖ νά μέ δῆ καί νά μείνη ζωντανός.

21 Καί εἶπε Κύριος·

Μετά πρόσθεσε ὁ Κύριος:

- Ἴδού τόπος παρ' Ἐμοί

καί στῆθι ἐπί τῆς πέτρας·

Νά μιὰ θέση κοντά Μου. Στάσου πάνω στό βράχο.

22 ἤνικα δ' ἄν παρέλθῃ ἡ δόξα Μου

Καί ὅταν θά διαβαίνω μέσα στή δόξα τῆς παρουσίας Μου,

καί θήσω σε εἰς ὀπήν τῆς πέτρας

θά σέ βάλω στή σχισμὴ τοῦ βράχου

καί σκεπάσω τῇ χειρὶ Μου ἐπί σέ,

ἕως ἄν παρέλθω·

καί θά σέ σκεπάσω μέ τό χέρι Μου
ὥσπου νά περάσω.

- 23 **καί ἀφελῶ τήν χειρά Μου**
καί τότε ὄψει τά ὀπίσω Μου,
Μετά θά πάρω τό χέρι Μου καί θά δῆς
τά νῶτα Μου·
τό δέ πρόσωπόν Μου οὐκ ὀφθῆσεταιί Σοι.
τό πρόσωπό Μου ὅμως δέν θά τό δῆς.

- 34,4 **Καί ὄρθρισας Μωϋσῆς τό πρωί**
ἀνέβη εἰς τό ὄρος τό Σινᾶ,
Ὁ Μωϋσῆς σηκώθηκε νωρίς τό πρωί
κι ἀνέβηκε στό ὄρος Σινᾶ,
καθά συνέταξεν αὐτῷ Κύριος.
ὅπως τόν εἶχε διατάξει ὁ Κύριος.
5 **Καί κατέβη Κύριος ἐν νεφέλῃ**
καί παρέστη αὐτῷ ἐκεῖ·
καί ἐκάλεσε τῷ ὀνόματι Κυρίου.
Ὁ Κύριος κατέβηκε μέσα σέ σύννεφο
καί στάθηκε κοντά του **καί εἶπε τ' ὄνομά**
Του: «Κύριος».

- 6 **Καί παρῆλθε Κύριος**
πρό προσώπου αὐτοῦ
καί ἐκάλεσε·
Ἔπειτα πέρασε μπροστά ἀπό τό Μωϋσῆ
καί φώναξε:
- Κύριος ὁ Θεός
οἰκτίρων καί ἐλεήμων,
Ἐγώ εἶμαι ὁ Κύριος, ὁ Κύριος ὁ Θεός.
Εἶμαι γεμᾶτος καλωσύνη καί ἔλεος,

*μακρόθυμος καὶ πολυέλεος
καὶ ἀληθινός.*

*ὕπομονετικός, πιστός καὶ πρόθυμος νά
συγχωρήσω.*

- 8 **Καὶ σπεύσας Μωϋσῆς,
κύψας ἐπὶ τὴν γῆν
προσεκύνησε τῷ Κυρίῳ.**

*Τότε ὁ Μωϋσῆς ἀμέσως ἔπεσε στή γῆ
καὶ προσκύνησε.*

3^{ον}

**Βασιλειῶν Γ' τό ἀνάγνωσμα
19,3-9, 11-13, 15-16.**

Ε*ν ταῖς ἡμέραις ἐκεῖναις*

Ἐκείνες τίς ἡμέρες

- 3 *ἔρχεται Ἡλιοῦ εἰς Βηρσαβεέ,
ἣ ἐστὶ τοῦ Ἰούδα*

ὁ Ἡλίας πῆγε στή Βέερ-Σεβά,

πού ἀνήκει στό βασίλειο τοῦ Ἰούδα

καὶ ἀφῆκε τό παιδάριον αὐτοῦ ἐκεῖ·

καὶ ἄφησε τόν ὑπηρέτη του ἐκεῖ.

- 4 *καὶ αὐτός ἐπορεύθη ἐν τῇ ἐρήμῳ
ὁδόν ἡμέρας*

*Ὁ ἴδιος βάδισε μιᾶς ἡμέρας δρόμο στήν
ἐρημο*

καὶ ἦλθε καὶ ἐκάθισεν

ὑποκάτω ἀρκεύθου

κι ἦρθε καὶ κάθισε κάτω ἀπὸ ἓνα σπαρ-
τόδεντρο.

- 5 καὶ ἐκοιμήθη καὶ ὕπνωσεν ἐκεῖ
ὑπὸ τὸ φυτόν.

Μετὰ ξάπλωσε καὶ τὸν πῆρε ὁ ὕπνος ἐκεῖ
κάτω ἀπὸ τὸ φυτό.

**Καὶ ἰδοὺ τις ἤψατο αὐτοῦ
καὶ εἶπεν αὐτῷ·**

Τότε τὸν ἄγγιξε ἓνας ἄγγελος καὶ τοῦ
εἶπε:

- Ἀνάστηθι, φάγε καὶ πίε.
Σήκω, φάγε.

- 6 **Καὶ ἐπέβλεψεν Ἡλιοῦ**

Ἐκεῖνος γύρισε νά δῃ
καὶ ἰδοὺ πρὸς κεφαλῆς αὐτοῦ
ἐγκρυφίας ὀλυρίτης

καὶ στό προσκεφάλι του ἦταν μιά λαγάνα
ψημένη σέ καυτές πέτρες
καὶ καμψάκης ὕδατος.
καὶ ἓνα κανάτι νερό.

**Καὶ ἀνέστη καὶ ἔφαγε καὶ ἔπιε
καὶ ἐπιστρέψας ἐκοιμήθη.**

Ἐφαγε, ἦπιε καὶ ξάπλωσε πάλι.

- 7 **Καὶ ἐπέστρεψεν ὁ Ἄγγελος Κυρίου
ἐκ δευτέρου**

καὶ ἤψατο αὐτοῦ καὶ εἶπεν αὐτῷ·

Ἄλλὰ ὁ Ἄγγελος τοῦ Κυρίου

τὸν ἄγγιξε γιὰ δεύτερη φορά καὶ τοῦ εἶπε:

Ἀνάστηθι καὶ φάγε καὶ πίε,

ὅτι πολλή ἀπό σοῦ ἡ ὁδός.

Σήκω, φάγε, γιατί ἔχεις ἀκόμη πολύ
δρόμο μπροστά σου.

8 **Καί ἀνέστη καί ἔφαγε καί ἔπιε·**

Τότε ὁ Ἥλιος σηκώθηκε, ἔφαγε καί ἤπιε
καί ἐπορεύθη ἐν τῇ ἰσχύϊ
τῆς θρώσεως ἐκεῖνης
τεσσαράκοντα ἡμέρας
καί τεσσαράκοντα νύκτας
ἕως ὄρους Χωρήθ.

καί μέ τή δύναμη ἐκεῖνης τῆς τροφῆς βά-
δισε σαράντα μερόνυχτα ὡς τό βουνό τοῦ
Θεοῦ, τό Χωρήθ.

9 **Καί εἰσῆλθεν ἐκεῖ εἰς τό σπήλαιον
καί κατέλυσεν ἐκεῖ·**

Ἐκεῖ μπῆκε σέ μιά σπηλιά ὅπου πέρασε
τή νύχτα.

11 **καί ἰδοῦ ῥῆμα Κυρίου πρὸς αὐτόν.
Καί εἶπεν αὐτῷ Κύριος·**

Τότε ὁ Κύριος εἶπε στόν Ἥλία:
Ἐξελεύση καί στήση ἐν τῷ ὄρει
ἐνώπιον Κυρίου·

Βγές ἔξω καί στάσου στό βουνό ἐνώπιόν
Μου·

καί ἰδοῦ Κύριος παρελεύσεται.

ἐκεῖνη τή στιγμή θά διάβαινε ὁ Κύριος.
**Καί πνεῦμα μέγα κραταίον
διαλύον ὄρη
καί συντρίβον πέτρας ἐνώπιον Κυρίου·**

Μεγάλος άνεμος και δυνατός έσχιζε τά
βουνά και συνέτριβε τούς βράχους στό πέ-
ρασμά του,

οὐκ ἐν τῷ πνεύματι Κύριος

ἀλλά ὁ Κύριος δέν ἦταν σ' ἐκεῖνον τόν
άνεμο.

καί μετὰ τό πνεῦμα συσσεισμός·

Μετά τόν άνεμο ἔγινε σεισμός,

οὐκ ἐν τῷ συσσεισμῷ Κύριος·

ἀλλά οὔτε στό σεισμό ἦταν ὁ Κύριος.

12 **καί μετὰ τό πῦρ φωνή αὔρας λεπτής**

Καί μετά τή φωτιά ἀκούστηκε ἕνας ἦχος
ἀπό ἑλαφρό ἀεράκι.

καί ἐκεῖ Κύριος.

Ἐκεῖ ἦταν ὁ Κύριος.

13 **Καί ἐγένετο ὡς ἤκουσεν Ἡλιοῦ,**

ἐπεκάλυψε τό πρόσωπον αὐτοῦ

ἐν τῇ μηλωτῇ αὐτοῦ

Μόλις τό ἤκουσε ὁ Ἡλίας, σκέπασε τό
πρόσωπό του μέ τό μανδύα του

καί ἐξῆλθε καί ἔστη παρά τό σπήλαιον.

καί βγῆκε καί στάθηκε στήν εἴσοδο τῆς
σπηλιάς.

15 **Καί εἶπε Κύριος πρὸς αὐτόν·**

Τότε ὁ Κύριος τοῦ εἶπε:

Πορεύου καί ἀνάστρεφε εἰς τήν ὁδόν σου

καί ἤξεις εἰς ὁδόν ἐρήμου Δαμασκοῦ·

Ἐμπρός πάρε πίσω τόν ἴδιο δρόμο μέσα

ἀπ' τήν ἔρημο καί πήγαινε στή Δαμασκó·

16 **καί κρίσεις τόν Ἐλισσαιέ υἷόν Σαφάτ
ἀντί σου εἰς προφήτην.**

ὅταν φτάσης ἐκεῖ, θά κρίσης τόν Ἐλισαιο,
γιό τοῦ Σαφάτ, προφήτη, γιά νά σέ
διαδεχτῇ».

**Ἐκτενής - «Καταξίωσον Κύριε»
Πληρωτικά - Εὐχή κεφαλοκλισίας
Εἰς τήν Λιτήν.**

Στιχηρά Ἰδιόμελα. Ἦχος β'.

Ο φωτί Σου
ἅπασαν τήν οἰκουμένην ἀγιάσας
εἰς ὄρος ὑψηλόν μετεμορφώθης, Ἀγαδέ,
δειξας τοῖς μαθηταῖς Σου
τήν δυναστείαν Σου,
ὅτι κόσμον λυτροῦσαι ἐκ παραβάσεως.
Διό βοῶμέν Σοι· εὐσπλαγγνε Κύριε,
σῶσον τάς ψυχάς ἡμῶν.

Ο ἐν τῷ ὄρει Θαβώρ
μεταμορφωθείς ἐν δόξῃ Χριστέ ὁ Θεός,
καί ὑποδείξας τοῖς μαθηταῖς Σου
τήν δόξαν τῆς Σῆς Θεότητος
καταύγασον καί ἡμᾶς
τῷ φωτί τῆς Σῆς ἐπιγνώσεως
καί ὁδήγησον ἐν τῇ τρίβῳ τῶν ἐντολῶν Σου
ὡς μόνος ἀγαθός καί φιλόανθρωπος.

Τό προήλιον σέλας Χριστός

σωματικῶς ἐπὶ τῆς γῆς περιπολεύων
 καὶ πρὶν τοῦ Σταυροῦ ἅπαντα
 τά τῆς φρικτῆς οἰκονομίας
 τελέσας θεοπρεπῶς
 σήμερον ἐν Θαβώρ τῷ ὄρει
 μυστικῶς τῆς Τριάδος τόν τύπον
 ὑποδείκνυσι·
 τοὺς γάρ προκρίτους τρεῖς τῶν μαθητῶν
 Πέτρον καὶ Ἰάκωβον καὶ Ἰωάννην
 σὺν Αὐτῷ ἀγαγὼν κατ' ἰδίαν
 καὶ μικρὸν ὑποκρύψας
 τῆς σαρκὸς τό πρόσλημμα
 μετεμορφώθη ἔμπροσθεν αὐτῶν
ἐμφαίνων τοῦ ἀρχετύπου κάλλους
τὴν εὐπρέπειαν
 καὶ ταύτην οὐχ ὀλόκληρον·
 τό μὲν πληροφορῶν αὐτούς
 τό δέ καὶ φειδόμενος μήπως σὺν τῇ ὀράσει
 καὶ τό ζῆν ἀπολέσωσιν·
 ἀλλ' ὡς ἠδύναντο χωρεῖν
 τοὺς σωματικούς ὀφθαλμούς περιφέροντες.
 Καὶ προφητῶν τοὺς ἀκραίμονας
 Μωϋσῆν καὶ Ἥλιαν ἠνέγκατο
 ἀναλόγως μαρτυροῦντας
 Αὐτοῦ τὴν Θεότητα·
 καὶ ὅτι Αὐτός ἔστι
 τό ἀληθινόν τῆς πατρικῆς οὐσίας
ἀπάυγασμα
 ὁ κυριεύων ζώντων καὶ νεκρῶν.

Διό καί νεφέλη καθάπερ σκηνή
 περιέσχεν αὐτούς
 καί φωνή ἄνωθεν τοῦ Πατρός
 ἐκ τῆς νεφέλης
 ἠχητικῶς προσμαρτυροῦσα καί λέγουσα·
 Οὗτός ἐστιν, Ὁν ἀρρεύστως ἐκ γαστρὸς
 πρό ἐωσφόρου ἐγέννησα
 Υἱὸς ὁ ἀγαπητός Μου·
 Ὁν ἀπέστειλα σῶσαι
 τούς εἰς Πατέρα καί Υἱόν
 καί Ἅγιον Πνεῦμα βαπτιζομένους
 καί ὁμολογοῦντας πιστῶς
 ὡς ἀδιαίρετόν ἐστιν
 ἓν τό κράτος τῆς Θεότητος·
 Αὐτοῦ ἀκούετε.
 Αὐτός οὖν φιλάνθρωπε, Χριστέ ὁ Θεός,
 καί ἡμᾶς καταύγασον
 ἐν τῷ φωτί τῆς ἀπροσίτου Σου δόξης
 καί ἀξίους ἀνάδειξον κληρονόμους
 τῆς ἀτελευτήτου Βασιλείας Σου
 ὡς ὑπεράγαθος.

Δόξα. Ἦχος πλ. αΐ.

Δεῦτε ἀναβῶμεν εἰς τό ὄρος Κυρίου
 καί εἰς τόν οἶκον τοῦ Θεοῦ ἡμῶν
 καί δεασώμεθα τήν δόξαν
 τῆς Μεταμορφώσεως Αὐτοῦ
 δόξαν ὡς Μονογενοῦς παρά Πατρός·
 φωτί προσλάβωμεν φῶς

καί μετάρσιοι γενόμενοι τῷ πνεύματι
 Τριάδα ὁμοούσιον ὑμνήσωμεν
 εἰς τούς αἰῶνας.

Καί νῦν. Ὁ αὐτός.

Νόμου καί προφητῶν Σε Χριστέ
 ποιητήν καί πληρωτήν ἐμαρτύρησαν
 ὁρῶντες ἐν τῇ νεφέλῃ
 Μωϋσῆς ὁ θεόπτης
 καί Ἡλίας ὁ ἔμπυρος ἄρματηλάτης
 καί ἄφλεκτος οὐρανοδρόμος
 ἐπί τῆς Μεταμορφώσεώς Σου·
 μεθ' ὧν καί ἡμᾶς
 τοῦ Σοῦ φωτισμοῦ ἀξίωσον, Δέσποτα,
 ὑμνεῖν Σε εἰς τούς αἰῶνας.

Ἀπόστιχα.

Ἦχος α'.

Ο πάλαι τῷ Μωσεῖ συλλαλήσας
 ἐπί τοῦ ὄρους Σινᾶ διά συμβόλων,
 Ἐγώ εἰμι, λέγων, ὁ Ὡν,
 σήμερον ἐπ' ὄρους Θαβώρ,
 μεταμορφωθείς ἐπί τῶν Μαθητῶν,
 ἔδειξε τό ἀρχέτυπον
 κάλλος τῆς εἰκόνας
 ἐν ἑαυτῷ
 τήν ἀνθρωπίνην ἀναλαβών οὐσίαν·
 καί τῆς τοιαύτης χάριτος
 μάρτυρας παραστησάμενος

Μωϋσῆν καὶ Ἡλίαν,
κοινωνούς ἐποιεῖτο τῆς εὐφροσύνης
προμηνύοντας τὴν ἔξοδον διὰ Σταυροῦ
καὶ σωτήριον Ἀνάστασιν.

Σοὶ εἰσιν οἱ οὐρανοὶ καὶ Σὴ ἐστὶν ἡ γῆ.

Τὴν Σὴν τοῦ μονογενοῦς Υἱοῦ προορώμενος
ἐν Πνεύματι διὰ σαρκός
πρὸς ἀνθρώπους ἐπιδημίαν
ὁ Θεοπάτωρ Δαυῖδ

πόρρωθεν

πρὸς εὐφροσύνην συγκαλεῖται τὴν κτίσιν
καὶ προφητικῶς ἀνακράζει·

Θαβώρ καὶ Ἑρμών

ἐν τῷ ὀνόματί Σου ἀγαλλιάσονται.

Ἐν τούτῳ γάρ ἐπιβάς τῷ ὄρει, Σωτήρ,
μετὰ τῶν Μαθητῶν Σου,

τὴν ἀμαυρωθεῖσαν ἐν Ἀδάμ φύσιν,
μεταμορφωθεῖς

ἀπαστράψαι πάλιν πεποίηκας,

μεταστοιχειώσας αὐτὴν

εἰς τὴν Σὴν τῆς Θεότητος

δόξαν τε καὶ λαμπρότητα·

διό βοῶμεν Σοι·

Δημιουργέ τοῦ παντός

Κύριε δόξα Σοι.

Θαβώρ καὶ Ἑρμών

ἐν τῷ ὀνόματί Σου ἀγαλλιάσονται.

Τό ἄσχετον τῆς Σῆς φωτοχυσίας
καί ἀπρόσιτον τῆς Θεότητος
θεασάμενοι
τῶν Ἀποστόλων οἱ πρόκριτοι,
ἐπί τοῦ ὄρους τῆς Μεταμορφώσεως,
ἀναρχε Χριστέ,
τὴν θείαν ἠλλοιωθήσαν ἔκστασιν·
καί νεφέλη περιλαμφθέντες φωτεινῇ
φωνῆς ἤκουον Πατρικῆς
βεβαιούσης τό μυστήριον
τῆς Σῆς ἐνανθρωπήσεως,
ὅτι Εἷς ὑπάρχεις καί μετὰ σάρκωσιν
Υἱός μονογενῆς καί Σωτήρ τοῦ κόσμου.

Δόξα. Καί νῦν. Ἦχος πλ. β'.

Πέτρῳ καί Ἰακώβῳ καί Ἰωάννῃ,
τοῖς προκρίτοις Μαθηταῖς Σου, Κύριε,
σήμερον ὑπέδειξας
ἐν τῷ ὄρει τῷ Θαβώρ
τὴν δόξαν τῆς θεικῆς **Σου μορφῆς**·
ἔβλεπον γάρ τά ἱμάτιά Σου
ἀστράψαντα ὡς τό φῶς
καί τό πρόσωπόν Σου ὑπέρ τόν ἥλιον
καί μή φέροντες ὄραν
τό ἄστεκτον τῆς Σῆς ἐλλάμψεως
εἰς γῆν κατέπιπτον,
μηδὲ ἰσχύοντες.
Φωνῆς γάρ ἤκουον
μαρτυρούσης ἄνωθεν·

Οὗτος ἐστὶν ὁ Υἱὸς μου ὁ ἀγαπητός,
ὁ ἐλθὼν εἰς τὸν κόσμον
σῶσαι τὸν ἄνθρωπον.

«Νῦν ἀπολύεις...» - *Τρισάγιον*

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος βαρὺς.
Μετεμορφώθης
ἐν τῷ ὄρει, Χριστέ ὁ Θεός,
δειξάς τοῖς Μαθηταῖς Σου
τὴν δόξαν Σου, καθὼς ἠδύναντο.
Λάμπσον καὶ ἡμῖν τοῖς ἁμαρτωλοῖς
τό φῶς Σου τό αἶδιον
πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου,
Φωτοδότα, δόξα Σοι. (Ἐκ γ')

Ἀπόλυσις.
Ὁ ἐν τῷ ὄρει τῷ Θαβώρ
μεταμορφωθείς ἐν δόξῃ
ἐνώπιον τῶν ἀγίων Αὐτοῦ Μαθητῶν
καὶ Ἀποστόλων
Χριστός ὁ ἀληθινός Θεός ἡμῶν ...

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ

*Ἐναρξη-Ἐξάψαλμος
Εἰρηνικά-«Θεός Κύριος»
Ἀπολυτίκια. Ὅπως στόν Ἑσπερινό*

Καθίσματα.

Μετά τήν α' στιχολογίαν.

Ἦχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Τήν τῶν βροτῶν ἐναλλαγὴν,
τήν μετὰ δόξης Σου Σωτήρ,
ἐν τῇ δευτέρᾳ καί φρικτῇ
τῆς Σῆς ἐλεύσεως δεικνύς
ἐπὶ τοῦ ὄρους Θαβώρ μετεμορφώθης.
Ἥλιας καί Μωσῆς συνελάλουν Σοι·
τούς τρεῖς τῶν Μαθητῶν συνεκάλεσας·
οἱ κατιδόντες, Δέσποτα, τήν δόξαν Σου
τῇ ἀστραπῇ Σου ἐξέστησαν.
Ὅ τότε τούτοις τό φῶς Σου λάμψας,
φώτισον τάς ψυχάς ἡμῶν.

Δόξα. Καί νῦν. Τό αὐτό.

Μετά τήν β' στιχολογίαν. Ὅμοιον.

Επί τό ὄρος τό Θαβώρ
μετεμορφώθης, Ἰησοῦ·
καί νεφέλη φωτεινή
ἐφηπλωμένη ὡς σκηνή,
τούς ἀποστόλους τῆς δόξης Σου
κατεκάλυψεν·

ὄθεν καί εἰς γῆν ἐναπέβλεπον
 μή φέροντες ὄραν τήν λαμπρότητα
 τῆς ἀπροσίτου δόξης τοῦ προσώπου Σου,
 ἄναρχε Σῶτερ Χριστέ ὁ Θεός.
 Ὅ τότε τούτοις τό φῶς Σου λάμψας,
 φώτισον τάς ψυχάς ἡμῶν.

Δόξα. Καί νῦν. Τό αὐτό.

Μετά τόν πολυέλεον.

Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθεῖς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Ὁ ἀνελθών σύν Μαθηταῖς ἐν τῷ ὄρει
 καί ἐν τῇ δόξῃ τοῦ Πατρός ἀπαστρέψας,
 σύν Μωϋσῆ Ἡλίας Σοι παρίστανται·
 Νόμος καί Προφῆται γάρ
 ὡς Θεῷ λειτουργοῦσιν·
 ὧ καί τήν Υἱότητα
 τήν φυσικήν ὁ Γεννήτωρ
 ὁμολογῶν ἐκάλεσεν Υἱόν·
 Ὅν ἀνυμνοῦμεν
 σύν Σοι καί τῷ Πνεύματι.

Δόξα. Καί νῦν. Τό αὐτό.

Ἡ τάξις τοῦ Εὐαγγελίου τοῦ Ὁρθρου.

Τό ἀ' ἀντίφωνο τῶν ἀναβαθμῶν τοῦ δ' ἤχου.

Προκείμενον. Ἦχος δ'.

Θαβῶρ καί Ἑρμών
 ἐν τῷ ὀνόματί Σου ἀγαλλιάσονται.
Σοί εἰσιν οἱ οὐρανοί καί Σή ἐστιν ἡ γῆ·

τήν οἰκουμένην καί τό πλήρωμα αὐτῆς
Σύ ἐθεμελίωσας.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν 9,28-36

Τῷ καιρῷ ἐκεῖνω

Τόν καιρό ἐκεῖνο

28 παραλαμβάνει ὁ Ἰησοῦς

παίρνει ὁ Ἰησοῦς μαζί Του

τόν Πέτρον καί Ἰωάννην καί Ἰάκωβον

τόν Πέτρο, τόν Ἰωάννη καί τόν Ἰάκωβο

καί ἀνέβη εἰς τό ὄρος προσεύξασθαι.

κι ἀνέβηκε στό βουνό νά προσευχηθῆ.

29 Καί ἐγένετο ἐν τῷ προσεύχασθαι Αὐτόν

Τήν ὥρα πού προσευχόταν

τό εἶδος τοῦ προσώπου Αὐτοῦ ἕτερον

ἢ ὅψη τοῦ προσώπου Του ἔγινε διαφορε-
τική

καί ὁ ἱματισμός Αὐτοῦ λευκός

ἔξαστράπτων.

καί τά ροῦχα Του ἄσπρα καί ἀστραφτερά.

30 Καί ἰδοῦ ἄνδρες δύο συνελάλουν Αὐτῷ,

Ἐαφνικά δύο ἄνδρες ἄρχισαν νά

συνομιλοῦν μαζί Του:

οἵτινες ἦσαν Μωσῆς καί Ἡλίας,

ἦταν ὁ Μωϋσῆς καί ὁ Ἡλίας,

31 οἱ ὀφθέντες ἐν δόξῃ

οἱ ὅποιοι παρουσιάστηκαν μέ λαμπρότη-
τα

ἔλεγον τήν ἔξοδον Αὐτοῦ

ἦν ἔμελλε πληροῦν ἐν Ἱερουσαλήμ.

καί μιλοῦσαν γιά τό θάνατό Του στήν
Ἱερουσαλήμ, μέ τόν ὁποῖο θά ἐκπλήρωνε
τήν ἀποστολή Του.

**Ὁ δέ Πέτρος καί οἱ σύν αὐτῷ
ἦσαν βεβαρημένοι ὕπνω·**

Ὁ Πέτρος καί οἱ σύντροφοί του εἶχαν πέ-
σει σέ ὕπνο βαρύ.

32 **διαγρηγορήσαντες δέ
εἶδον τήν δόξαν Αὐτοῦ**

Ὅταν ξύπνησαν, εἶδαν τή λαμπρότητα
Του

**καί τούς δύο ἄνδρας
τούς συνεστῶτας Αὐτῷ.**

καί τούς δύο ἄνδρες πού στέκονταν δίπλα
Του.

33 **Καί ἐγένετο**

ἐν τῷ διαχωρίζεσθαι αὐτούς ἀπ' Αὐτοῦ
Τήν ὥρα πού αὐτοί ἀποχωρίζονταν τόν
Ἰησοῦ,

εἶπεν ὁ Πέτρος πρὸς τόν Ἰησοῦν·

ὁ Πέτρος εἶπε στόν Ἰησοῦ:

- Ἐπιστάτα, καλόν ἐστίν ἡμᾶς ὧδε εἶναι·

- Διδάσκαλε, εἶναι ὠραία νά μείνουμε
ἐδῶ·

καί ποιήσωμεν σκηνάς τρεῖς,

νά φτιάξουμε τρεῖς σκηνές,

μίαν Σοί καίμίαν Μωσεῖ

καίμίαν Ἡλίᾳ,

μιά για Σένα, μιά για τό Μωϋσή και μιά
για τόν Ἡλία,

μή εἰδώς ὁ λέγει.

- δέν ἤξερε τί ἔλεγε.

34 **Ταῦτα δέ αὐτοῦ λέγοντος**

Ἐνῶ τά ἔλεγε αὐτά,

ἐγένετο νεφέλη καί ἐπεσκίασεν αὐτούς·

ἦρθε ἓνα σύννεφο καί τούς σκέπασε.

ἐφοβήθησαν δέ ἐν τῷ εἰσελθεῖν

ἐκείνους εἰς τήν νεφέλην

Καθώς βρέθησαν μέσα στό σύννεφο φο-
βήθηκαν.

35 **καί φωνή ἐγένετο ἐκ τῆς νεφέλης**

λέγουσα·

Μέσα ἀπό τό σύννεφο ἀκούστηκε μιά

φωνή πού ἔλεγε:

- Οὗτός ἐστιν ὁ Υἱός Μου ὁ ἀγαπητός·

Αὐτοῦ ἀκούετε.

Αὐτός εἶναι ὁ ἀγαπημένος Μου Υἱός,

Αὐτόν νά ἀκοῦτε.

36 **Καί ἐν τῷ γενέσθαι τήν φωνήν**

εὐρέθη ὁ Ἰησοῦς μόνος.

Ἄφου ἀκούστηκε αὐτή ἡ φωνή, βρέθηκε

ὁ Ἰησοῦς μόνος.

Καί αὐτοί ἐσίγησαν

Αὐτοί δέ μίλησαν καθόλου

καί οὐδενί ἀπήγγειλαν

ἐν ἐκείναις ταῖς ἡμέραις

οὐδέν ὧν ἐωράκασιν.

καί τίς μέρες ἐκεῖνες δέν εἶπαν σέ κανέ-
ναν τίποτε ἀπ' αὐτά πού εἶδαν.

Ν' Ψαλμός (χῦμα).

Δόξα. Καί νῦν. Ἐλέησόν με...

Ἰδιόμελον. Ἦχος β'.

Ο φωτί Σου ἅπασαν
τὴν οἰκουμένην ἀγιάσας
εἰς ὄρος ὑψηλόν
μετεμορφώθης, Ἀγαθέ,
δείξας τοῖς Μαθηταῖς Σου
τὴν δυναστείαν Σου,
ὅτι κόσμον λυτροῦσαι
ἐκ παραβάσεως
διό βοῶμεν Σοι·
Εὐσπλαγγε Κύριε,
σῶσον τὰ ψυχὰς ἡμῶν.

Σῶσον, ὁ Θεός τόν λαόν Σου...

Κύριε ἐλέησον.

Οἱ Κανόνες.

Μετά τὴν γ' ὠδήν:

Κάθισμα.

Ἦχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Επί τό ὄρος τό Θαβώρ
μετεμορφώθης, ὁ Θεός,
ἀναμέσον Ἡλιοῦ
καί Μωϋσέως τῶν σοφῶν

σύν Ἰακώβῳ καὶ Πέτρῳ καὶ Ἰωάννῃ·
ὁ Πέτρος δέ συνὼν ταῦτά Σοι ἔλεγε·
Καλὸν ὧδε ἐστὶ ποιῆσαι τρεῖς σκηνάς,
μίαν Μωσεῖ καὶμίαν Ἡλίᾳ
καὶμίαν Σοί τῷ Δεσπότη Χριστῷ.
Ὁ τότε τούτοις τό φῶς Σου λάμψας,
φώτισον τάς ψυχάς ἡμῶν.

Δόξα. Καί νῦν. Τό αὐτό.

Μετά τήν στ' ὠδήν:

Κοντάκιον αὐτόμελον. Ἦχος βαρύς.

Επί τοῦ ὄρους μετεμορφώθης
καί ὡς ἐχώρουν οἱ Μαθηταί Σου
τήν δόξαν Σου,
Χριστέ ὁ Θεός, ἐθεάσαντο·
ἵνα ὅταν Σε ἴδωσι σταυρούμενον,
τό μέν πάθος νοήσωσιν ἐκούσιον,
τῷ δέ κόσμῳ κηρύξωσιν,
ὅτι Σύ ὑπάρχεις ἀληθῶς
τοῦ Πατρὸς τό ἀπαύγασμα.

Ὅλοι μαζί ἐπαναλαμβάνομε:
τοῦ Πατρὸς τό ἀπαύγασμα.

Οἶκος.

Εγέρθητε οἱ νωθεῖς,
μή πάντοτε χαμερπεῖς·
οἱ συγκύπτοντες εἰς γῆν
τήν ψυχὴν μου λογισμοί,

ἐπάρθητε καὶ ἄρθητε
 εἰς ὕψος θείας ἀναβάσεως·
 προσδράμωμεν Πέτρῳ
 καὶ τοῖς Ζεβεδαίου
 καὶ ἅμα ἐκείνοις
 τό Θαβώριον ὄρος προφθάσωμεν,
 ἵνα ἴδωμεν σὺν αὐτοῖς
 τὴν δόξαν τοῦ Θεοῦ ἡμῶν·
 φωνῆς δέ ἀκούσωμεν,
 ἧς περ ἄνωθεν ἤκουσαν καὶ ἐκήρυξαν,
 ὅτι Σὺ ὑπάρχεις ἀληθῶς
 τοῦ Πατρὸς τό ἀπαύγασμα.

Ὅλοι μαζί ἐπαναλαμβάνομε:

τοῦ Πατρὸς τό ἀπαύγασμα.

Τό Συναξάριον ἀπό τό Μηναιῖο
 καί τό παρόν

Τῆ ΣΤ' τοῦ αὐτοῦ μηνός
 Ἀνάμνησις τῆς θείας Μεταμορφώσεως
 τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ
 καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Θαβώρ ὑπέρ πᾶν γῆς ἐδοξάσθη μέρος,
 ἰδόν Θεοῦ λάμψασαν ἐν δόξῃ Φύσιν.

Μορφὴν ἀνδρουμένην
 κατὰ ἕκτην Χριστός ἀμεῖψε.

Αὐτῷ ἡ δόξα καὶ τό κράτος
 εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Καταβασίαι. Ἦχος δ'.

Ὦδὴ α΄.

Σταυρόν χαράξας Μωσῆς,
 ἐπ' εὐθείας ῥάβδῳ,
 τὴν Ἐρυθρὰν διέτεμε
 τῷ Ἰσραήλ πεζεύσαντι·
 τὴν δέ ἐπιστρεπτικῶς
 Φαραὼ τοῖς ἄρμασι κροτήσας ἤνωσεν,
 ἐπ' εὖρους διαγράψας
 τό ἀήττητον ὄπλον.
 Διὸ Χριστῷ ἄσωμεν,
 τῷ Θεῷ ἡμῶν, ὅτι δεδόξασται.

Ὦδὴ γ΄.

Ράβδος εἰς τύπον
 τοῦ μυστηρίου παραλαμβάνεται·
 τῷ βλαστῷ γάρ προκρίνει τὸν ἱερέα.
 Τῇ στειρευούσῃ δέ πρώην
 Ἐκκλησία νῦν ἐξήνθησε,
 ξύλον Σταυροῦ,
 εἰς κράτος καὶ στερέωμα.

Ὦδὴ δ΄.

Εισακήκοα Κύριε,
 τῆς οἰκονομίας Σου τό μυστήριον,
 κατενόησα τά ἔργα Σου
 καὶ ἐδόξασά Σου τὴν Θεότητα.

Ὦδὴ ε΄.

Ὦ τρισμακάριστον ξύλον!

ἐν ᾧ ἐτάθη Χριστός,
ὁ Βασιλεύς καὶ Κύριος·
δι' οὗ πέπτωκεν ὁ ξύλῳ ἀπατήσας
τῷ ἐν Σοί δελεασθεῖς
Θεῷ τῷ προσπαγέντι σαρκί,
τῷ παρέχοντι
τὴν εἰρήνην ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

ᾠδὴ στ'.

Νοτίου θηρός ἐν σπλάγχκοις
παλάμας Ἰωνᾶς
σταυροειδῶς διεκπετάσας,
τό σωτήριον πάθος προδιετύπου σαφῶς.
Ὅθεν, τριήμερος ἐκδύς,
τὴν ὑπερκόσμιον Ἀνάστασιν
ὑπέζωγράφησε
τοῦ σαρκί προσπαγέντος
Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ
καὶ τριημέρῳ ἐγέρσει
τόν κόσμον φωτίσαντος.

ᾠδὴ ζ'.

Ἐκνοον πρόσταγμα τυράννου δυσσεβοῦς
λαοὺς ἐκλόνησε, πνέον ἀπειλιῆς
καὶ δυσφήμιας θεοστυγοῦς.
ὅμως τρεῖς Παῖδας οὐκ ἐδειμάτωσε
δυμός θηριώδης, οὗ πῦρ βρόμιον·
ἀλλ' ἀντηχοῦντι δροσοβόλῳ πνεύματι
πυρί συνόντες ἔψαλλον·
Ὁ ὑπερύμνητος

τῶν Πατέρων καί ἡμῶν,
Θεός, εὐλογητός εἶ.

**Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν
καί προσκυνοῦμεν τόν Κύριον.**

ᾠδή η΄.

Εὐλογεῖτε, Παῖδες,
τῆς Τριάδος ἰσάριθμοι,
Δημιουργόν Πατέρα Θεόν·
ὑμνεῖτε τόν συγκαταβάντα Λόγον
καί τό πῦρ εἰς δρόσον μεταποιήσαντα
καί ὑπερυψοῦτε τό πᾶσι ζωήν παρέχον
Πνεῦμα πανάγιον εἰς τούς αἰῶνας.

ᾠδή θ΄.

Πρῶτος Κανών. «Χοροί Ἰσραήλ».

ᾠχος δ΄. Ὁ Εἰρμός.

Ο τόκος Σου ἄφθορος ἐδείχθη·
Θεός ἐκ λαγόνων Σου προῆλθε
σαρκοφόρος, Ὅς ὤφθη ἐπί γῆς
καί τοῖς ἀνθρώποις συνανεστράφη,
Σέ Θεοτόκε,
διό πάντες μεγαλύνομεν.

Τροπάρια.

Σύντρομοι καινῆ φωτοχυσία
ἀδρόως οἱ Μαθηταί ἐλλαμφθέντες
πρός ἀλλήλους ἐώρων
καί πρηνεῖς εἰς γῆν καταπεσόντες,
Σοί τῷ Δεσπότη

τῶν ἀπάντων προσεκύνησαν.

Ἦχος ἐκ νεφέλης ἀνεπέμπετο,
 θεόκτυπος βεβαιῶν τό θαῦμα·
 ὁ Πατήρ γάρ τῶν φώτων, Οὗτός ἐστίν
 Υἱός ὁ ἀγαπητός Μου,
 τοῖς Ἀποστόλοις,
 ἀνεβόα, Οὐ ἀκούετε.

Καينά κατιδόντες καί παράδοξα,
 φωνῆς Πατρικῆς ἐνωτισθέντες,
 ἐν Θαβώρ οἱ τοῦ Λόγου ὑπηρεταί,
 Ἐκμαγεῖον τοῦ Ἀρχετύπου,
 Οὗτος ὑπάρχει,
 ἀνεβόων ὁ Σωτήρ ἡμῶν.

Εικῶν ἀπαράλλακτε τοῦ ὄντος,
 ἀκίνητε σφραγίς ἀναλλοίωτε,
 Υἱέ Λόγε, σοφία καί βραχίων,
 Ὑψίστου δεξιὰ καί σθένος,
 Σέ ἀνυμνοῦμεν,
 σὺν Πατρί τε καί τῷ Πνεύματι.

Δεύτερος Κανὼν

Ἦχος πλ. δ'. Ὁ Εἰρμός.

Ἐφριξε πάσα ἀκοή,
 τὴν ἀπόρρητον Θεοῦ συγκατάβασιν,
 ὅπως ὁ Ὑψίστος ἐκῶν
 κατῆλθε μέχρι καί σώματος
 παρθενικῆς ἀπό γαστρός
 γενόμενος ἄνθρωπος·

διό τήν ἄχραντον Θεοτόκον
οἱ πιστοὶ μεγαλύνομεν.

Τροπάρια.

Τίνα Σου δεῖξις ἐμφανῶς
τήν ἀπόρρητον δευτέραν κατάβασιν,
ὅπως ὁ ὕψιστος, Θεός
ὀφθῆσῃ ἐν μέσῳ θεῶν ἐστῶς,
τοῖς Ἀποστόλοις ἐν Θαβώρ,
Μωσεῖ σύν Ἡλία τε,
ἀπορρήτως ἐξέλαμψας·
διό πάντες Σε Χριστέ μεγαλύνομεν.

Δευτέ Μοι πείθεσθε λαοί,
ἀναβάντες εἰς τό ὄρος τό ἅγιον,
τό ἐπουράνιον, αὐλῶς στῶμεν
ἐν πόλει ζώντος Θεοῦ·
καί ἐποπτεύσωμεν νοῖ, Θεότητα αὐλον,
τοῦ Πατρός καί τοῦ Πνεύματος,
ἐν Υἱῷ Μονογενεῖ ἀπαστράπτουσιν.

Εθελξας πόθῳ με Χριστέ,
καί ἡλλοίωσας τῷ θείῳ Σου ἔρωτι·
ἀλλά κατάφλεξον,
πυρί αὐλῳ τὰς ἁμαρτίας μου
καί ἐμπλησθῆναι τῆς ἐν Σοί
τρυφῆς καταξίωσον,
ἵνα τὰς δύο σκιρτῶν
μεγαλύνω, Ἀγαθέ, παρουσίας Σου.

Καταβασία. Ἦχος πλ. δ'.

Μυστικός εἶ Θεοτόκε Παράδεισος,
 ἀγεωργήτως βλαστήσασα Χριστόν,
 ὑφ' οὗ τό τοῦ Σταυροῦ ζωηφόρον ἐν γῆ
 πεφυτούργηται δένδρον.
 Δι' οὗ νῦν ὑψουμένου,
 προσκυνοῦντες Αὐτόν Σέ μεγαλύνομεν.

Εἰρμός ἄλλος. Ἦχος ὁ αὐτός.
Ο διά βρώσεως τοῦ ξύλου
 τῷ γένει προσγενόμενος θάνατος
 διά Σταυροῦ κατήργηται σήμερον,
 τῆς γάρ προμήτορος ἡ παγγενῆς
 κατὰρα διαλέλυται
 τῷ βλαστῷ τῆς ἀγνῆς Θεομήτορος.
 Ἦν πᾶσαι αἱ Δυνάμεις
 τῶν οὐρανῶν μεγαλύνουσιν.

Μικρά Συναπτὴ-Εὐχή

Ἐξαποστειλάριον αὐτόμελον.
Φῶς ἀναλλοίωτον, Λόγε,
 Φωτός Πατρός Ἄγεννήτου,
 ἐν τῷ φανέντι φωτί Σου
 σήμερον ἐν Θαβωρίῳ
 Φῶς εἶδομεν τόν Πατέρα,
 Φῶς καί τό Πνεῦμα,
 φωταγωγοῦν πᾶσαν Κτίσιν. (Ἐκ γ')

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ

Πάσα πνοή-Ψαλμοί τῶν Αἵνων

Στιχηρά Προσόμοια.

Ἦχος δ'. Ὁ ἐξ ὑψίστου κληθεῖς.

1.

Αἰνεῖτε Αὐτόν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῶ,
αἰνεῖτε Αὐτόν ἐν χορδαῖς καὶ ὄργάνῳ·

Πρό τοῦ τιμίου
Σταυροῦ Σου καὶ τοῦ Πάθους
λαβῶν οὓς προέκρινας
τῶν ἱερῶν Μαθητῶν
πρός τό Θαβώριον, Δέσποτα,
ἀνῆλθες ὄρος
δεῖξαι θελήσας τούτοις τήν δόξαν Σου·
οἱ καί κατιδόντες Σε μεταμορφούμενον
καί ὑπέρ ἥλιον λάμπαντα
πρηνεῖς πεσόντες
τήν δυναστείαν Σου κατεπλάγησαν
ἀναβοῶντες· Σύ τό ἄχρονον
Φῶς ὑπάρχεις, Χριστέ, καί ἀπαύγασμα
τοῦ Πατρός, εἶ καί θέλων
σάρξ ὠράθης ἀναλλοίωτος.

2.

Αἰνεῖτε Αὐτόν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις,
αἰνεῖτε Αὐτόν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ.
Πᾶσα πνοή αἰνεσάτω τόν Κύριον.

5

6

Πρό τοῦ τιμίου Σταυροῦ Σου ...

3.

Σοί εἰσιν οἱ οὐρανοί καὶ Σή ἐστιν ἡ γῆ.

Ὁ πρό αἰώνων ὑπάρχων Θεός Λόγος,

ὁ φῶς ὡς ἱμάτιον περιβαλλόμενος,
 μεταμορφούμενος ἔμπροσθεν
 τῶν Μαθητῶν Σου
 ὑπέρ τόν ἥλιον, Λόγε, ἔλαμψας.
 Μωσῆς καί Ἡλίας δέ
 Σοι παρειστήκεισαν
 νεκρῶν καί ζώντων Σε Κύριον
 δηλοποιοῦντες
 καί Σοῦ δοξάζοντες τήν ἀπόρρητον
 οἰκονομίαν καί τό ἔλεος
 καί τήν πολλήν συγκατάβασιν,
 δι' ἧς ἔσωσας κόσμον
 ἁμαρτίαις ἀπολλύμενον.

4.

Θαβώρ καί Ἑρμών

ἐν τῷ ὀνόματί Σου ἀγαλλιάσονται.

Παρθενικῆς ἐκ νεφέλης Σε τεχθέντα
 καί σάρκα γενόμενον
 καί πρός τό ὄρος Θαβώρ
 μεταμορφούμενον, Κύριε, καί τῇ νεφέλῃ
 τῇ φωτεινῇ Σε περικυκλούμενον,
 φωνή τοῦ Γεννήτορος ἀγαπητόν Σε Υἱόν,
 τῶν Μαθητῶν συμπαρόντων Σοι,
 σαφῶς ἐδήλου,
 ὡς ὁμοούσιον καί ὁμόθρονον·
 ὅθεν ὁ Πέτρος ἐκπληττόμενος,
 καλόν ὧδε ἐστίν εἶναι ἔλεγε,
 μή εἰδώς ὁ ἐλάλει,

Ευεργέτα πολυέλεε.

Δόξα. Καί νυν. Ήχος πλ. δ'. Βύζαντος

Παρέλαβεν ὁ Χριστός
 τὸν Πέτρον καὶ Ἰάκωβον καὶ Ἰωάννην
 εἰς ὄρος ὑψηλὸν κατ' ἰδίαν
 καὶ μετεμορφώθη ἔμπροσθεν αὐτῶν
 καὶ ἔλαμψε τὸ πρόσωπον
 Αὐτοῦ ὡς ὁ ἥλιος,
 τὰ δὲ ἱμάτια Αὐτοῦ
 ἐγένετο λευκά ὡς τὸ φῶς.
 Καὶ ὤφθησαν Μωϋσῆς καὶ Ἠλίας
 μετ' Αὐτοῦ συλλαλοῦντες·
 καὶ νεφέλη φωτεινὴ
 ἐπεσκίασεν αὐτούς·
 καὶ ἰδοὺ φωνὴ ἐκ τῆς νεφέλης λέγουσα·
 Οὗτός ἐστιν ὁ Υἱός Μου ὁ ἀγαπητός,
 ἐν ᾧ ἠρδόκησα, Αὐτοῦ ἀκούετε.

**Δοξολογία μεγάλη. «Σήμερον
 σωτηρία ...» «Θεία Λειτουργία» σελ. 13.**

Ἀπολυτικιον. Ήχος βαρύς.

Μετεμορφώθης
 ἐν τῷ ὄρει, Χριστέ ὁ Θεός,
 δεῖξας τοῖς Μαθηταῖς Σου
 τὴν δόξαν Σου, καθὼς ἠδύναντο.
 Λάμψον καὶ ἡμῖν τοῖς ἁμαρτωλοῖς
 τὸ φῶς Σου τὸ αἰδίον
 πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου,

Φωτοδότα, δόξα Σοι. (Έκ γ')

ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Ἀντίφωνον α΄. Ἦχος β΄. Ψαλμός 47

Μέγας Κύριος καὶ αἰνετός σφόδρα
ἐν πόλει τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, ἐν ὄρει ἁγίῳ Αὐτοῦ.

Ψαλ. 144,3

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου
Σῶτερ σῶσον ἡμᾶς.

Ὁρη Σιών τὰ πλευρά τοῦ βορρᾶ,
ἡ πόλις τοῦ Βασιλέως τοῦ μεγάλου.

Καθάπερ ἠκούσαμεν, οὕτω καὶ εἶδομεν
ἐν πόλει Κυρίου τῶν δυνάμεων,
ἐν πόλει τοῦ Θεοῦ ἡμῶν
ὁ Θεός ἐδεμελίωσεν αὐτήν εἰς τὸν αἰῶνα.

Κατὰ τὸ ὄνομά Σου, ὁ Θεός,
οὕτως καὶ ἡ αἴνεσίς Σου
ἐπὶ τὰ πέρατα τῆς γῆς·
δικαιοσύνης πλήρης ἡ δεξιὰ Σου.

Ὅτι οὗτός ἐστιν ὁ Θεός ὁ Θεός ἡμῶν
εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος·
αὐτός ποιμανεῖ ἡμᾶς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ἀντίφωνον β΄.

Ἦχος β΄. Ψαλμός 86.

Οὶ δεμέλιοι Αὐτοῦ ἐν τοῖς ὄρεσι τοῖς ἁγίοις.

1

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱέ Θεοῦ,
ὁ ἐν τῷ ὄρει τῷ Θαβώρ μεταμορφωθείς,
ψάλλοντάς Σοι Ἀλληλούϊα.

Ἀγαπᾶ Κύριος τὰς πύλας Σιών
ὑπὲρ πάντα τὰ σκηνώματα Ἰακώβ.

Δεδοξασμένα ἐλάληθη περί Σοῦ
ἡ πόλις τοῦ Θεοῦ.

Μήτηρ Σιών ἐρεῖ ἄνθρωπος
καὶ ἄνθρωπος ἐγεννήθη ἐν αὐτῇ
καὶ Αὐτός ἐθεμελίωσεν αὐτήν ὁ Ὑψιστος.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ὁ Μονογενῆς Υἱός ...

Ἀντίφωνον γ'.

Ἦχος βαρῦς. Ψαλμός 88.

Τά ἐλέη Σου, Κύριε, εἰς τὸν αἰῶνα ἄσομαι
εἰς γενεάν καὶ γενεάν ἀπαγγελῶ
τὴν ἀλήθειάν Σου ἐν τῷ στόματί μου.

Μετεμορφώθης
ἐν τῷ ὄρει, Χριστέ ὁ Θεός,
δειξας τοῖς Μαθηταῖς Σου
τὴν δόξαν Σου, καθὼς ἠδύναντο.
Λάμπσον καὶ ἡμῖν τοῖς ἁμαρτωλοῖς,
τό φῶς Σου τό αἶδιον,
πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου·
Φωτοδότα, δόξα Σοι.

Κύριε,
ἐν τῷ φωτί τοῦ προσώπου Σου πορεύσονται
καὶ ἐν τῷ ὀνόματί Σου ἀγαλλιάσονται
ὅλην τὴν ἡμέραν.

Εὐλογητός Κύριος εἰς τόν αἰῶνα.
Γένοιτο, γένοιτο.

Εἰσοδικόν.

Ψαλμός 35,10

Ὅτι παρά Σοί πηγὴ ζωῆς, Κύριε,
ἐν τῷ φωτί Σου ὁψόμεθα φῶς.

Ψαλ. 35,10

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱέ Θεοῦ,
ὁ ἐν τῷ ὄρει τῷ Θαβώρ μεταμορφωθείς,
ψάλλοντάς Σοι, Ἀλληλούϊα.

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος βαρύς.

Μετεμορφώθης ...

Κοντάκιον αὐτόμελον. Ἦχος βαρύς.

Ἐπί τοῦ ὄρους μετεμορφώθης
καί ὡς ἐχώρουν οἱ Μαθηταί Σου
τήν δόξαν Σου,
Χριστέ ὁ Θεός, ἐθεάσαντο·
ἵνα ὅταν Σε ἴδωσι σταυρούμενον,
τό μὲν πάθος νοήσωσιν ἐκούσιον,
τῷ δέ κόσμῳ κηρύξωσιν,
ὅτι Σύ ὑπάρχεις ἀληθῶς
τοῦ Πατρός τό ἀπαύγασμα.

Ο ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

Προκείμενον.

Ἦχος πλ. δ'. Ψαλμός 103.

Ὡς ἐμεγαλύνθη τά ἔργα Σου, Κύριε·
πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον.

**Καθολικῆς Β' Ἐπιστολῆς Πέτρου τὸ
ἀνάγνωσμα. 1,10-19.**

Τὰ προνόμια καὶ ὁ χαρακτῆρας τοῦ χριστιανοῦ

Ἄδελφοί,

- 10 **σπουδάσατε βεβαίαν ὑμῶν τήν κλήσιν
καὶ ἐκλογὴν ποιεῖσθαι·**

προσπαθῆστε ἀκόμῃ περισσότερο νά δια-
σφαλίσετε τήν κλήση σας καὶ τήν
ἐκλογή σας ἀπό τό Θεό.

**ταῦτα γάρ ποιοῦντες
οὐ μή πταίσητέ ποτε.**

Γιατί, ἂν ἐφαρμόσετε τά παραπάνω, δέν
θά σκοντάψετε ποτέ.

- 11 **Οὕτω γάρ
πλουσίως ἐπιχορηγηθήσεται ὑμῖν
Μ' αὐτόν τόν τρόπο θά σᾶς χορηγηθῆ
γενναιόδωρα
ἡ εἴσοδος εἰς τήν αἰώνιον βασιλείαν
ἡ εἴσοδος στήν αἰώνια Βασιλεία
τοῦ Κυρίου ἡμῶν
καὶ Σωτῆρος Ἰησοῦ Χριστοῦ.
τοῦ Κυρίου καὶ Σωτήρα μας Ἰησοῦ
Χριστοῦ.**

*Ἡ μαρτυρία τοῦ Πέτρου
περί τῆς θείας τῆς δόξας τοῦ Χριστοῦ.*

- 12 **Διό οὐκ ἀμελήσω**

Γι' αὐτό δέν θά ἀμελήσω
 αἰί ὑμᾶς ὑπομιμνήσκειν περί τούτων,
 νά σᾶς ὑπενθυμιζῶ πάντα αὐτά,
 καίπερ εἰδόμενος καί ἐστηριγμένους
 παρ' ὅτι τά ξέρετε καί μένετε σταθεροί
 ἐν τῇ παρουσίᾳ ἀληθείας.

στήν ἀλήθεια πού διδαχτήκατε.

- 13 **Δίκαιον δέ ἡγοῦμαι,**
 Νομιζῶ ὅμως πώς εἶναι σωστό,
 ἐφ' ὅσον εἰμί ἐν τούτῳ τῷ σκηνώματι,
 ὅσο βρίσκομαι σέ τούτη τήν πρόσκαιρη
 ζωή,

διεγείρειν ὑμᾶς ἐν ὑπομνήσει,
 νά κεντριζῶ τή θύμησή σας μέ τίς
 ὑπομνήσεις μου,

- 14 **εἰδώς ὅτι ταχινή ἐστίν**
 ἡ ἀπόθεςις τοῦ σκηνώματός μου,
 μιᾶ καί ξέρω πώς γρήγορα θά ἀποδέσω
 τό σκήνωμά μου καί θά ἐγκαταλείψω
 τόν πρόσκαιρο κόσμο,

καθώς καί ὁ Κύριος ἡμῶν

Ἰησοῦς Χριστός ἐδηλώσέ μοι.

ὅπως ἄλλωστε μοῦ τό φανέρωσε ὁ κι ὁ
 Κύριός μας, ὁ Ἰησοῦς Χριστός.

- 15 **Σπουδάσω δέ καί ἐκάστοτε ἔχειν ὑμᾶς**
 Γι' αὐτό θά φροντίσω νά μπορῆτε πάντοτε,
μετά τήν ἐμὴν ἔξοδον
 κι ὅταν ἀκόμη θά ἔχω φύγη ἀπ' αὐτή τή
 ζωή,

τήν τούτων μνήμην ποιῆσθαι.

νά τά φέρνετε αὐτά στό νοῦ σας,

- 16 Οὐ γάρ σεσοφισμένοις μύθοις
ἐξακολουθήσαντες

Διότι δέν βασιστήκαμε σέ περίτεχνους
μύθους

ἐγνωρίσαμεν ὑμῖν

γιά νά σᾶς γνωστοποιήσουμε

τήν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ
δύναμιν καί παρουσίαν,

τή δυναμική ἔλευση τοῦ Κυρίου μας
Ἰησοῦ Χριστοῦ,

ἀλλ' ἐπόπται γεννηθέντες

τῆς Ἐκείνου μεγαλειότητος.

ἀλλά γίναμε οἱ ἴδιοι θεατές τοῦ μεγαλείου
Του.

- 17 Λαβὼν γάρ παρά Θεοῦ Πατρός
τιμήν καί δόξαν,

Διότι ἔλαβε ἀπό τόν Θεό Πατέρα τιμή
καί δόξα,

φωνῆς ἐνεχθείσης Αὐτῷ τοιαῦσδε

κι ἀκούστηκε γι' Αὐτόν τέτοια φωνή

ὑπό τῆς μεγαλοπρεποῦς δόξης,

ἀπό τήν ἔνδοξη μεγαλοπρέπειά Του:

Οὗτός ἐστιν ὁ Υἱός μου

ὁ ἀγαπητός

εἰς Ὅν Ἐγὼ εὐδόκησα·

«Αὐτός εἶναι ὁ ἀγαπητός Μου Υἱός,

ἀπό τόν Ὅποιο εἶμαι εὐχαριστημένος».

18 **καί ταύτην τήν φωνήν ἡμεῖς ἠκούσαμεν**

Κι αὐτή τή φωνή, ἐμεῖς τήν ἀκούσαμε
ἐξ οὐρανοῦ ἐνεχθεῖσαν,

νά ἔρχεται ἀπό τόν οὐρανό,

σύν Αὐτῷ ὄντες ἐν τῷ ὄρει τῷ ἁγίῳ.

γιατί ἤμασταν μαζί Του πάνω στό ἅγιον
ὄρος,

19 **Καί ἔχομεν βεβαιότερον**

τόν προφητικόν λόγον,

Κι ἔτσι εἴμαστε περισσότερο βέβαιοι γιά
τήν ἀλήθεια τοῦ κηρύγματος τῶν
προφητῶν,

ὧ καλῶς ποιεῖτε προσέχοντες

πού καλά κάνετε καί τό προσέχετε,

ὡς λύχνῳ φαίνοντι ἐν αὐχμηρῷ τόπῳ,

σάν φῶς πού φέγγει στό σκοτάδι

ἕως οὔ ἡμέρα διαυγάσῃ

ὥσπου τό πρωῖνό γλυκοχαράξει

καί φωσφόρος ἀνατείλῃ

ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν.

καί ὁ αὐγερινός ἀνατείλει στίς καρδιές
σας.

«ΑΛΛΗΛΟΥΪΑΡΙΟΝ»

Ἦχος πλ. δ'. Ψαλμός 88.

Ἀλληλούϊα. Ἀλληλούϊα. Ἀλληλούϊα.

Κύριε ὁ Θεός τῶν δυνάμεων, τίς ὅμοιός Σοι;

Δυνατός εἶ, Κύριε,

καί ἡ ἀλήθειά Σου κύκλω Σου.

Ἀλληλούϊα. Ἀλληλούϊα. Ἀλληλούϊα.

Σοὶ εἰσιν οἱ οὐρανοὶ καὶ Σὴ ἐστὶν ἡ γῆ·
τὴν οἰκουμένην καὶ τὸ πλῆρωμα αὐτῆς
Σὺ ἐδεμελίωσας.

Ἀλληλούϊα. Ἀλληλούϊα. Ἀλληλούϊα.

Θαβώρ καὶ Ἑρμών
ἐν τῷ ὀνοματί Σου ἀγαλλιάσσονται.

Ἀλληλούϊα. Ἀλληλούϊα. Ἀλληλούϊα.

Κύριε,
ἐν τῷ φωτί τοῦ προσώπου Σου πορεύονται.

Ἀλληλούϊα. Ἀλληλούϊα. Ἀλληλούϊα.

Οτι παρά Σοί πηγὴ ζωῆς, Κύριε,
ἐν τῷ φωτί Σου ὁψόμεθα φῶς. (Ψαλ. 35,10)

Ἀλληλούϊα. Ἀλληλούϊα. Ἀλληλούϊα.

ΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον 17,1-9.

Ἡ μεταμόρφωση τοῦ Ἰησοῦ.

Τῷ καιρῷ ἐκεῖνω
Τόν καιρό ἐκεῖνο

- 1 παραλαμβάνει ὁ Ἰησοῦς
παίρνει ὁ Ἰησοῦς μαζί Του
τόν Πέτρον καὶ Ἰάκωβον
καὶ Ἰωάννην τόν ἀδελφόν αὐτοῦ
τόν Πέτρο, τόν Ἰάκωβο καὶ τόν Ἰωάννη,
τόν ἀδελφό του,

καί ἀναφέρει αὐτούς εἰς ὄρος ὑψηλόν
κατ' ἰδίαν·

καί τοὺς ἀνεβάζει σ' ἓνα ψηλὸ βουνό.

2 καὶ μετεμορφώθη ἔμπροσθεν αὐτῶν

Ἐκεῖ μεταμορφώθηκε μπροστά τους·
καὶ ἔλαμψε τὸ πρόσωπον Αὐτοῦ

ὡς ὁ ἥλιος,

ἔλαμψε τὸ πρόσωπό Του σάν τὸν ἥλιο
τά δέ ἰμάτια Αὐτοῦ

ἐγένετο λευκά ὡς τὸ φῶς.

καὶ τὰ ἐνδύματά Του ἔγιναν ἄσπρα σάν
τὸ φῶς.

3 Καὶ ἰδοὺ ὠφθήσαν αὐτοῖς

Μωϋσῆς καὶ Ἡλίας

μετ' Αὐτοῦ συλλαλοῦντες.

Τότε ἐφάνιστηκε σ' αὐτούς ὁ Μωϋσῆς
καὶ ὁ Ἡλίας

καὶ συνομιλοῦσαν μέ τὸν Ἰησοῦ.

4 Ἀποκριθεὶς δέ ὁ Πέτρος εἶπε τῷ Ἰησοῦ·

Καὶ εἶπε ὁ Πέτρος στὸν Ἰησοῦ:

- Κύριε, καλὸν ἐστὶν ἡμᾶς ὧδε εἶναι·

Κύριε, εἶναι ωραία νά μείνουμε ἐδῶ!

εἰ θέλεις,

ποιήσωμεν ὧδε τρεῖς σκηνάς,

ἂν θέλῃς, θά κάνω ἐδῶ τρεῖς σκηνές:

Σοὶ μίαν καὶ Μωϋσεῖ μίαν

καὶ μίαν Ἡλία.

μιά γιὰ Σένα, μιά γιὰ τὸ Μωϋσῆ καὶ μιά
γιὰ τὸν Ἡλία.

5 **Ἐπι αὐτοῦ λαλοῦντος**

Ἐνῶ μιλοῦσε ἀκόμα,
 ἰδοὺ νεφέλη φωτεινὴ
 ἐπεσκίασεν αὐτούς

ἓνα φωτεινὸ σύννεφο τοὺς σκέπασε
 καὶ ἰδοὺ φωνὴ ἐκ τῆς νεφέλης λέγουσα·
 καὶ μέσα ἀπὸ τοῦ σύννεφο ἀκούστηκε μιὰ
 φωνὴ πού ἔλεγε:

**- Οὗτός ἐστιν ὁ Υἱός Μου ὁ ἀγαπητός
 ἐν ᾧ εὐδόκησα· Αὐτοῦ ἀκούετε.**

Αὐτός εἶναι ὁ ἀγαπημένος Μου Υἱός, ἀπὸ
 τὸν Ὅποιο εἶμαι εὐχαριστημένος, Αὐτόν
 νὰ ἀκοῦτε.

6 **Καὶ ἀκούσαντες οἱ Μαθηταί**

Ὅταν τὸ ἄκουσαν οἱ μαθητές,
 ἔπεσον ἐπὶ πρόσωπον αὐτῶν
 καὶ ἐφοβήθησαν σφόδρα.

ἔπεσαν μὲ τὸ πρόσωπο στὴ γῆ καὶ φοβή-
 θηκαν πολὺ.

7 **Καὶ προσελθὼν ὁ Ἰησοῦς**

ἤψατο αὐτῶν καὶ εἶπεν·

Τοὺς πλησίασε τότε ὁ Ἰησοῦς, τοὺς ἄγγιξε
 καὶ τοὺς εἶπε:

- Ἐγέρθητε καὶ μὴ φοβεῖσθε.

Σηκωθείτε καὶ μὴ φοβᾶσθε.

8 **Ἐπάραντες δὲ τοὺς ὀφθαλμούς αὐτῶν**

Σήκωσαν τότε τὰ μάτια τους
 οὐδένα εἶδον εἰ μὴ τὸν Ἰησοῦν μόνον.

καὶ δὲν εἶδαν κανέναν ἄλλο, παρά τὸν ἴδιο

τόν Ἰησοῦ μόνο Του.

- 9 **Καί καταβαινόντων αὐτῶν ἀπό τοῦ ὄρους**
 Ἐνῶ κατέβαιναν ἀπό τό βουνό,
ἐνετείλατο αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς λέγων·
 τούς πρόσταξε ὁ Ἰησοῦς μ' αὐτά τά λόγια:
- Μηδενί εἶπητε τό ὄραμα
 Μήν πείτε σέ κανέναν αὐτό πού εἶδατε,
ἕως οὗ ὁ Υἱός τοῦ ἀνθρώπου
ἐκ νεκρῶν ἀναστῆ.
 ὥσπου ν' ἀναστηθῆ ὁ Υἱός τοῦ Ἀνθρώπου
 ἀπό τούς νεκρούς.

Εἰς τό «Ἐξαιρέτως...»:

Ὁ Εἰρμός τῆς 9' ὠδῆς.

Ὁ τόκος Σου ἄφθορος ἐδείχθη·
 Θεός ἐκ λαγόνων Σου προῆλθε
 σαρκοφόρος, Ὅς ὤφθη ἐπί γῆς
 καί τοῖς ἀνθρώποις συνανεστράφη,
 Σέ Θεοτόκε, διό πάντες μεγαλύνομεν.

ἦ

Ἦχος πλ. δ'. Παῖδες Ἑβραίων.

Νῦν τά ἀνήκουστα ἠκούσθη·
 ὁ ἀπάτωρ γάρ Υἱός ἐκ τῆς Παρθένου
 τῆ πατρώα φωνῆ ἐνδόξως μαρτυρεῖται
 οἷα Θεός καί ἄνθρωπος
 ὁ αὐτός εἰς τούς αἰῶνας.

Κοινωνικόν. 88,16β

Εν τῷ φωτί τῆς δόξης τοῦ προσώπου Σου,

Κύριε, πορευσόμεθα εἰς τόν αἰῶνα.
 Ἀλληλούϊα.

**Ἀντί τοῦ «Εἶδομεν τό φῶς...»
 τό Ἀπολυτίκιον.**

Μεταμόρφωσις: Στό ὄρος Κυρίου

Ἀρχιμανδρίτου Λεοντίου Χατζηκώστα,
 Sursum corda, σελ. 33

Στ' ὄρος ἄς ἀνεβοῦμε τοῦ Κυρίου
 νά δοῦμε ἐπουράνια ἀνοιχτά.
 Αὐτόπτες νά γενοῦμε μυστηρίου
 τό Θεῖο μέ τ' ἀνθρώπινο πλεχτά.
 Τό ἐνδυμά Του πιά λευκό ἀπό χιόνι
 κι ἡ ὄψη Του σάν ἥλιος πού θαμπώνει.

* * *

Στ' ὄρος ἄς ἀνεβοῦμε τοῦ Θεοῦ
 κεῖ π' οὐρανός στή γῆ δίνει τό χέρι.
 Ὑπέροχη ἡ αἴγλη τοῦ Υἱοῦ
 στῶν Προφήτῶν ἀνάμεσα τό ταίρι.
 Δεξιά Του τό Θεόπτη μέ τό Νόμο,
 ζερβά Του τόν Ἡλία ἀρματοδρόμο.

* * *

Στ' ὄρος ἄς ἀνεβοῦμε τό φρικτό
 μέ τή σεπτή τῶν Μαθητῶν τριάδα.
 Τό θεῖο μεγαλεῖο ἐφικτό
 σ' ἀνθρώπινης ψυχῆς τή λαγαράδα.

Νά σμιξουμε του Πέτρου τή φωνή
σ' αιώνια στό Θαβώρ διαμονή.

* * *

Στ' ὄρος ἄς ἀνεβοῦμε τό ἱερό
ἐγκεντρισμένοι εὐλάβεια ἀγία
τεκμήριο ν' ἀξιωθοῦμε ἀδρό
τήν πατρική οὐράνια ὁμολογία:
Ὁ Ἰησοῦς ὡς Υἱός ἀγαπητός
γιά τή δική μας λύτρωση σταλτός.

* * *

Πῶς τό Θαβώρ ποθῶ γιά ἀσκηταριό μου!
Χωρίς κἄν στέγαση, σπίτι ἤ σκηνή,
μέ φτάνει ἡ νεφέλη ἡ φωτεινή
καί του Θεοῦ ἡ βροντή γιά σήμαντρό μου.
Μή μέ τυφλώση μόνο ἡ θεία λάμψη
ἡ κεραυνός τήν ὑπαρξή μου κάψη.

